

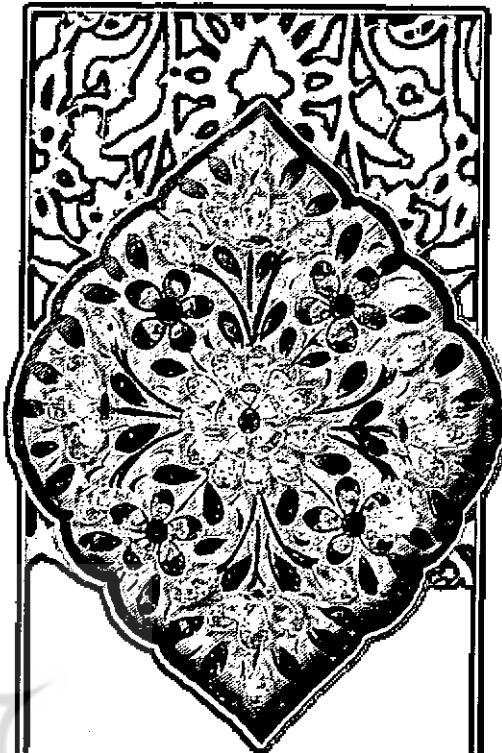
در تاریخ ۱۳۸۲/۵/۱۶ قراردادی با اداره کل اوقاف و امور خیریه استان فارس منعقد گردید تا در زمینه های سبک معماری، هنر، سنگ های قبر، شجره نامه زیارت گاه ها، قدامت تاریخی و ... در این آثار پژوهش نمایم:

۱. بقاع متبرکه استان فارس (طبق فهرست آن اداره کل)؛
۲. مساجد تاریخی؛
۳. تکاب؛
۴. حسینیه ها؛
۵. اماكن مذهبی اقلیت های دینی؛
۶. مدارس علمیه؛
۷. آب انبارها؛
۸. قدم گاه های تاریخی؛
۹. زاویه های تاریخی؛
۱۰. پل های تاریخی و قفقی؛
۱۱. حمام های تاریخی و قفقی؛
۱۲. کاروان سراهای؛

۱۳. مواردی که به نوعی به اوقاف مربوط می شود.
کاری بسیار سترگ بود. کار را با دو دانشجو به عنوان منشی و یکی از کارمندان اداره اوقاف و امور خیریه هر شهرستان آغاز کرد
که سه سال به درازا کشید و تمامی آثار مزبور را در استان فارس بررسی کرد و ۴۰۹۶ قطعه عکس در اندازه ۹×۱۲ سانتی متر مرتع از آن ها گرفته شد و نتیجه تمامی پژوهش ها در ۳۹۵۰ صفحه تایپ شده به قطع وزیری در ۲۷ جلد و دو لوح فشرده (CD) تقدیم آن اداره کل شد. در آن گزارش ها ۲۱۲ نقشه، ۴ شجره نامه و ۳۵ وقف نامه جدید پیوست شد.

گرچه در فهرست زیارت گاه های آن اداره کل ۹۲۵ بقعة متبرکه برای فارس ذکر شده بود، اما آمار نتایج کار ما، در تمامی استان فارس به این شرح بود:

۱۱۴۷ بقعة متبرکه و امامزاده، ۳۱ قدم گاه، ۵ زیارت گاه، ۷۳ مسجد تاریخی، ۴ حسینیه تاریخی، ۱۹ تکیه، ۷ پل، ۳۸

گزارشی از یک کار سترنگ در استان فارس

دکتر جمشید صداقت‌کیش

کاروان سرا، ۱ قبرستان، ۷ حمام وقفی، ۳۰ آرامگاه مشاهیر، ۱ چارتاقی ساسانی، ۱ اثر از پیش از اسلام، ۶ چشمۀ مقدس، ۱ چاه مقدس، ۱ ساعت آفتابی (تغییر سایه یک صخرۀ کوه)، ۷۹ مدرسهٔ علمیه، ۱ خرفت خانه، ۳۱ درخت وقفی، ۱۴ درخت نظرکرده، ۱۰ آب انبار (مجموع آب انبارهای فارس حدود ۲۴۰۰ می باشد)، ۱۰ زیارت‌گاه اقلیت‌های دینی، ۲ کتیبه و ۳ اثر باستانی، ۱ چاپارخانه، ۴ تأسیسات وقفی، ۱ سد، ۵۱ زیارت‌گاه پیر، ۱ خانقاہ، ۱ نظرگاه، ۱ قبله دعا، ۱ مصلی و ۲ سقاخانه.

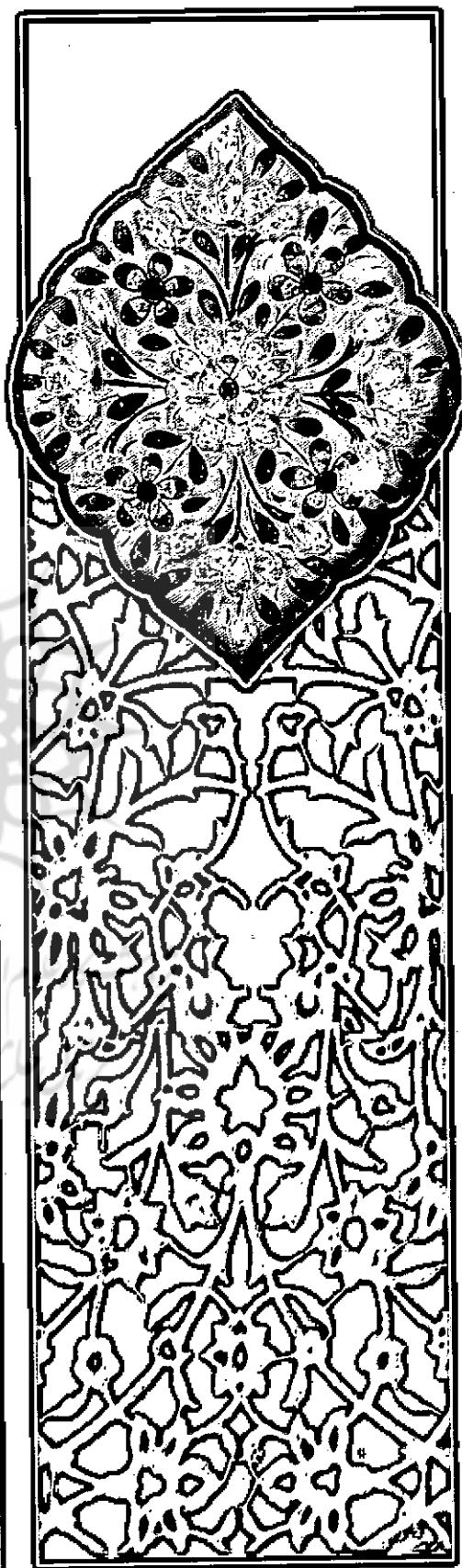
در همین پژوهش به این چند مسأله برخوردم:

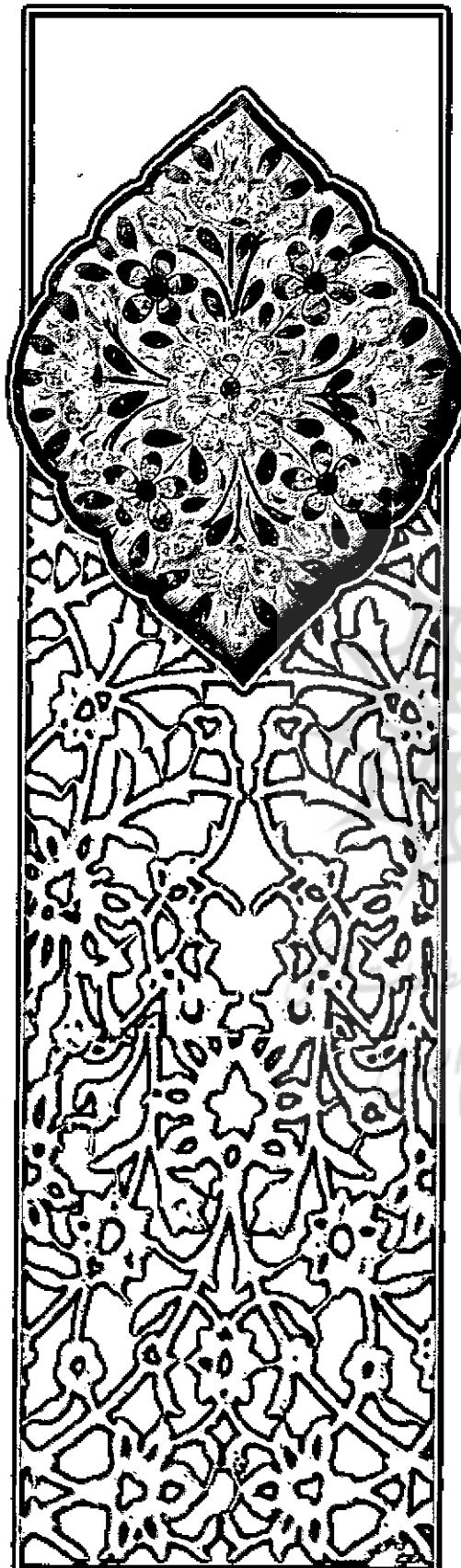
۱. برخی از اشیای عتیقه در بقاع متبرکه وجود داشت که متولی و یا اعضای هیأت امنا اطلاعی از آن‌ها نداشتند. بلاfacسله آن اشیا را تحويل کارمند اداره اوقاف و امور خیریه آن شهرستان می‌دادم و نامه‌ای به اداره بقاع متبرکه اداره کل اوقاف و امور خیریه استان فارس در مورد تحويل آن شیء می‌نوشتم. از جمله آثار: شمشیر، قندیل و... و مهم‌تر از همه این موارد بود:

الف. در شهرستان خنج، زیارت‌گاه سده: دو جلد کلام الله مجید، دونسخه چاپ سنگی و یک عدد تابلو؛
ب. در شهرستان جهرم، زیارت‌گاه روستای زرجان: یک عدد زیارت‌نامه روی پوست کدو با ارزش هنری بسیار بالا، دو عدد قندیل مورخ ۱۰۵۰ق؛

پ. در شهرستان سپیدان، زیارت‌گاه روستای شول: نسخه خطی قرآن مجید به قطع رباعی؛
ت. در شهرستان سپیدان، زیارت‌گاه روستای ابنو (Abno): نسخه خطی قرآن مجید با تاریخ تحریر ۱۱۱۸ق؛
ث. در شهرستان سپیدان، امامزاده سلطان نور الدین شهر اردکان: دو تابلو و یک سرستون چوبی کتیبه دار از بقعه سید میر احمد؛

ج. در شهرستان مرودشت، زیارت‌گاه روستای تاج آباد: دو برج زیارت‌نامه مورخ ۱۳۵۴ و ۱۳۶۷ق.

۲. در بررسی‌ها و پژوهش‌ها به نکات منفی نیز برخورد کردم که با نامه به اداره بقاع متبرکه خواستار تصحیح آن‌ها می‌شدم؛ از جمله در شهرستان سپیدان، در بقعه سید محمد ونک یا پیرنیک، متن سنگ بقعه به این شرح بود:

«بسم تعالیٰ

آقای سید محمد خلف فرزند سید اسماعیل ونک که در سال ۱۲۵۰ ماه صفر روز چهاردهم غایب گردیده است و سید نامبرده از نسل امام زین العابدین است چون سید نامبرده در زمان سلطنت شاه کبیر افغانها به ایران مسلط شدند این سید محترم در وقت آن کافران بی‌رحم در محو غایب گردید من الله توفيق»
ملاحظه می‌فرمایید که:

الف. واژه «بسم» متداول نبوده و نیست؛

ب. واژه «سلطت» غلط املایی است: مسلط؛

پ. واژه «شدند» از لحاظ دستوری غلط است و باید «شد» نوشته می‌شد؛

ت. واژه «کبیر» را مابداً برای افغان‌ها و پادشاهان آن‌ها به کار نمی‌بریم؛

ث. تاریخ ۱۲۵۰ را که ذکر می‌کند با حمله افغان‌ها تطبیق نمی‌کند در حالی که افغان‌ها از ۱۱۴۲ تا ۱۱۴۵ در ایران مسلط بودند.

ج. واژه «غایب» در پایان متن با مفهوم کشته شدن تطبیق نمی‌کند.

از این نظر به اداره بقاع متبرکه توصیه کردم که همه متولیان و هیأت‌امنای بقاع متبرکه را برای تغییر سنگ و متن نوشتار آن ملزم به نظر آن اداره کنند. البته این سنگ بلا فاصله تغییر کرد.

۳. در قرارداد بین اداره کل اوقاف و امور خیریه فارس و من، بخشی از تأسیسات فرق ضاله در فارس نشده بود اما در عمل برای آرشیو آن اداره کل، شش زیارتگاه فرق ضاله را بررسی و نتیجه کار را به آن اداره کل ارائه کردم.